

MINISTR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Praha dne 8 . listopadu 2021
Č. j.: MZP/2021/430/422
Sp. zn.: P/3914

Vypraveno dne: - 9 -11- 2021

(3) JIHOČESKÝ KRAJ KRAJSKÝ ÚŘAD	č. R.
Došlo: 11-11-2021	MZP/2021/430/422
Číslo j.:	Příloha: .....

KUJCP01T2TPM

Vf

ZÁVAZNÉ STANOVISKO K ŽÁDOSTI ODVOLACÍHO SPRÁVNÍHO ORGÁNU O POTVRZENÍ ČI ZMĚNU ZÁVAZNÉHO STANOVISKA

Ministr životního prostředí jako věcně příslušný nadřízený správní orgán podle ustanovení § 178 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), k potvrzení či změně závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence (dále jen „ministerstvo“ nebo „MŽP“), ze dne 23. 11. 2017, č.j. MZP/2017/710/1992, k posouzení vlivů provedení záměru „Silniční okruh kolem Prahy, stavba 511, Běchovice – dálnice D1“ na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“ nebo „ZPV“), a stanoviska ministerstva ze dne 24. 6. 2019, č.j. MZP/2018/710/3055, k ověření změn uvedeného záměru podle zákona č. 100/2001 Sb., a to v důsledku žádosti Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu (dále jen „KU“), ze dne 18. 3. 2021, č.j. KUJCK 29568/2021, doplněná přípisem KU ze dne 24. 5. 2021, jakožto odvolacího správního orgánu v řízení o podaných odvolání proti rozhodnutí Úřadu Městské části Praha 22, odboru výstavby, ze dne 30. 7. 2020, č.j. P22 7892/2020 OV 04, k umístění stavby uvedeného záměru (dále jen „rozhodnutí o umístění stavby“),

potvrzuje

1. závazné stanovisko ministerstva ze dne 23. 11. 2017, č.j. MZP/2017/710/1992, podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu;
2. závazné stanovisko ministerstva ze dne 24. 6. 2019, č.j. MZP/2018/710/3055, podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu.

Odůvodnění

Záměr s názvem „Silniční okruh kolem Prahy, stavba 511 Běchovice – dálnice D1“ byl podroben v roce 2017 procesu posuzování vlivů na životní prostředí (dále také jen „proces EIA“) dle zákona č. 100/2001 Sb. Souhlasné závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení předmětného

Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

(+420) 26712-1111
posta@mzp.cz
ISDS: 9gsaax4
www.mzp.cz

záměru na životní prostředí (dále také jen „stanovisko EIA“) vydalo ministerstvo dne 23. 11. 2017 pod č.j.: MZP/2017/710/1992. Následně dne 14. 8. 2018 pod č.j.: MZP/2018/710/1231 vydalo MŽP (předverifikační) vyjádření/sdělení ke změně technického řešení mimoúrovňové křižovatky (dále také jen „MUK“) Dubeč se závěrem, že se nejedná o významnou změnu dříve posouzeného záměru, která by podléhala posouzení dle ZPV.

Oznámení o zahájení navazujícího řízení bylo od Úřadu městské části Praha 22, odboru výstavby, na MŽP doručeno dne 4. 6. 2019. Po vyhodnocení obdržených podkladů dospělo MŽP k závěru, že nedošlo ke změnám záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, a závazné stanovisko k ověření změn záměru v souladu s ustanovením § 9a odst. 6 ZPV vydalo dne 24. 6. 2019 pod č.j.: MZP/2018/710/3055 (dále také jen „verifikační závazné stanovisko EIA“).

Následně Úřad městské části Praha 22, odbor výstavby, vyzval MŽP k součinnosti při vypořádání části námitek vznesených k povolovanému záměru a směřujících proti výše uvedeným dokumentům MŽP. K této výzvě MŽP vydalo dne 15. 5. 2020 pod č.j.: MZP/2019/710/2065 podle ZPV vyjádření k námitkám a připomínkám obdrženým v rámci navazujícího řízení (obsahující v příloze obsáhlé vypořádání námitek). Dne 30. 7. 2020 bylo pod č.j.: P22 7892/2020 OV 04 Úřadem městské části Praha 22, odborem výstavby, vydáno rozhodnutí o umístění stavby (dále také jen „UR“). V rámci odvolání proti tomuto rozhodnutí byly podány námitky (cca od desítek fyzických osob, pěti zapsaných spolků a čtyř územních samosprávných celků (veřejnoprávních korporací)), proto Úřad městské části Praha 22, odbor výstavby, dne 16. 10. 2020 předal celý spis nadřízenému odvolacímu orgánu – Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu. Protože byla zároveň uplatněna i námitka systémové podjatosti Magistrátu hlavního města Prahy, resp. i Krajského úřadu Středočeského kraje (kvůli Memorandu o vzájemné spolupráci na urychlení přípravy a realizace významných dopravních staveb na území hlavního města Prahy a Středočeského kraje), vydalo Ministerstvo pro místní rozvoj dne 23. 2. 2021 usnesení, kterým pověřilo k projednání a rozhodnutí o odvolání jakož i k činění dalších úkonů v řízení týkajícím se, resp. souvisejícím s umístěním stavby označené jako Silniční okruh kolem Prahy, stavba 511 Běchovice – dálnice D1, Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, oddělení stavebního řádu. Tento odvolací orgán dne 18. 3. 2021 seznámil veřejnou vyhláškou účastníky řízení s úkony správního orgánu v průběhu odvolacího řízení a s tím, že vyžádal u nadřízených správních úřadů potvrzení nebo změnu v odvoláních napadených podkladových závazných stanovisek. Dne 24. 3. 2021 byla ministru životního prostředí doručena od tohoto odvolacího orgánu žádost o potvrzení nebo změnu stanoviska EIA a verifikačního závazného stanoviska EIA spolu s žádostí o vypořádání všech námitek, které směřovaly proti obsahu obou těchto závazných stanovisek i proti procesu EIA jako celku. Zároveň bylo sděleno, že podaná odvolání jsou svým obsahem identická, a pokud se liší, tak pouze ve formulaci některých námitek, v rozdílném sledu jednotlivých odvolacích důvodů nebo v jiné úpravě textu. Z tohoto důvodu nebyla zaslána všechna odvolání, ale pouze příkladem tři vybraná odvolání [odvolání fyzické osoby, spolku a územního samosprávného celku (veřejnoprávní korporace)]. Následně dne 26. 5. 2021 rozšířil KU svou žádost o potvrzení nebo změnu stanoviska EIA a verifikačního závazného stanoviska EIA ještě o další odvolání.

Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska.

Nadřízeným správním orgánem podle ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 2 správního řádu a zároveň i příslušným správním orgánem k přezkoumání předmětných stanovisek ministerstva dle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu je ministr životního prostředí.

Žádost KU ze dne 18. 3. 2021, č.j. KUJCK 29568/2021, doplněnou přípisem KU ze dne 24. 5. 2021, podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu o přezkoumání předmětných závazných stanovisek ministerstva jsem spolu s příslušným spisovým materiálem předložil k posouzení své rozkladové komisi ustavené podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu. S přihlédnutím k jejímu návrhu jsem dospěl k závěru, že tato stanoviska ministerstva přísluší potvrdit podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, jelikož byla vydána ministerstvem jako věcně příslušným správním orgánem v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb.

V tomto postupu je třeba vycházet jak z definice závazného stanoviska (ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu), tak ze základních zásad činnosti správních orgánů (ustanovení § 2 až § 8 správního řádu) ve vztahu k výše uvedeným stanoviskům ministerstva.

Dospěl jsem k závěru, že jak stanovisko EIA, tak verifikační závazné stanovisko EIA bylo vydáno v souladu s požadavky cit. ustanovení správního řádu a zákona č. 100/2001 Sb. Odkazují proto na odůvodnění těchto stanovisek, které je věcně správné a v souladu s požadavky uvedených právních předpisů.

Proti rozhodnutí o umístění stavby podaly odvolání osoby uvedené v žádosti KU ze dne 18. 3. 2021, č.j. KUJCK 29568/2021. Podle KU se jedná o obsahově identická odvolání. Pro přehlednost je dále provedeno vypořádání námitek podaných odvolání, které se opakují anebo jsou uvedeny pouze v některém odvolání.

Námítky podaných odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby, které se týkají problematiky posuzování vlivů na životní prostředí, nejsou důvodné. Dále provedené vypořádání řazení námitek odpovídá odvolání Městské části Praha – Dolní Chabry, doplněné o rozšiřující dílčí námítka spolku Nad Drahaňským údolím, z. s., IČO: 269 841 99, se sídlem U Jízdárny 1136/7, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry, spolku ZA LEPŠÍ CHABRY, z. s., IČO: 22820698, se sídlem Kobyliská 682/6, 184 00 Praha 8, a společného odvolání doc. PhDr. Ivy Poláčkové Šolcové, Ph.D., a Martina Poláčka, oba bytem Nad Rybníkem 155, Praha 9.

K uplatněným námitkám uvádím:

1. Námítka o údajném dotčení práv některých odvolatelů (spolky Nad Drahaňským údolím, z. s., a ZA LEPŠÍ CHABRY, z. s.):

K těmto námitkám konstatuji, že dle výpisů ze spolkového rejstříku (<https://or.justice.cz>) je u spolku Nad Drahaňským údolím, z. s. IČO: 26984199, uvedeno datum vzniku: 26. 11. 2004 (zapsáno 1. 1. 2014), jako jeho účel je uvedeno: Ochrana přírody a krajiny, což je hlavním posláním spolku. Péče o historický odkaz předků v rozsahu územní působnosti. Ochrana životního prostředí. Ochrana veřejného zdraví, zejména v urbanizovaných oblastech. Tvorba prostředí bezpečného z hlediska dopravy. 6. Ochrana zeleně v obci (zapsáno 30. 1. 2016).

U spolku ZA LEPŠÍ CHABRY, z. s., IČO: 22820698, je uvedeno datum vzniku: 18. 1. 2010 (zapsáno 1. 1. 2014), jako jeho účel je uvedeno následující: Základním účelem spolku je: 1. monitoring a součinnost se stavebními aktivitami v okolí 2. ochrana přírody, krajiny, kulturního dědictví obce a jejich hodnot 3. podpora trvale udržitelného rozvoje obce a přilehlé oblasti jako moderní městské části (zapsáno 10. 5. 2017).

Oba spolky tedy mohou splňovat znaky „dotčené veřejnosti“ dle ustanovení § 3 písm. i) odst. 2 ZPV a mohou uplatnit odvolání proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení dle ustanovení § 9c odst. 4 ZPV, při doložení splnění podmínek ve smyslu ustanovení § 9c odst. 5 ZPV. Doložené zakladatelské právní ujednání dle ustanovení § 3 písm. i) odst. 2 ZPV, tj. stanovy spolků (zaslané MŽP jako poslední část spolky podaných odvolání), nicméně nejsou doloženy ověřenými podpisy

či zápisem z valné hromady nebo jiným věrohodným způsobem – což lze považovat za napravitelný formální nedostatek. Po splnění podmínek ustanovení §9c odst. 5 ZPV patrně mohou být oba spolky oprávněny k podání odvolání proti vydanému územnímu rozhodnutí dle ustanovení § 9c odst. 4 ZPV.

Spolky uváděné vážné ohrožení chráněných přírodních památek, územních systémů ekologické stability (dále jen „ÚSES“) a evropsky významné lokality (dále jen „EVL“) podél plánované trasy předmětného záměru, stejně jako údajná hrozba zásadního dotčení životního prostředí z provedení procesu EIA ani z jeho dalších postupů v rámci navazujícího řízení nevyplývaly, jak je podrobně rozvedeno v následujících vypořádáních námitek odvolání.

Z doposud provedených posouzení vlivů záměru na životní prostředí nevyplývá dotčení práva odvolatelů na příznivé životní prostředí, které lze definovat jak zákonnými limity, tak i dalšími skutečnostmi, rovněž podrobně rozvedenými v následujícím vypořádání. Tyto nadále dokládají reálnost a proveditelnost záměru včetně zohlednění kumulativních a synergických vlivů v rámci postupů, které nebyly vyhodnoceny jako nezákonné.

Další odvolací důvody v jiných odvoláních – 1. Údajné dotčení práv odvolatelů (společné odvolání doc. PhDr. Ivy Poláčkové Šolcové, Ph.D., a Martina Poláčka):

Odvolatelé nedokládají plnění podmínek dle ustanovení § 3 písm. i) odst. 2 ZPV, který umožňuje uplatnit odvolání proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení dle ustanovení § 9c odst. 4 ZPV. Oprávněnost k podání odvolání tak nevyplývá ze ZPV. Dle napadeného ÚR ze dne 30. 7. 2020, č.j.: P22 7892/2020 OV-04, bylo nicméně odvolatelům přiznáno postavení účastníka řízení usnesením č.j.P22 8084/2019 OV 04 ze dne 10. 7. 2019.

Z doposud provedených posouzení vlivů záměru na životní prostředí nevyplývá dotčení práva odvolatelů na příznivé životní prostředí, které lze definovat jak zákonnými limity, tak i dalšími skutečnostmi, rovněž podrobně rozvedenými v následujícím vypořádání. Tyto nadále dokládají reálnost a proveditelnost záměru, včetně zohlednění kumulativních a synergických vlivů v rámci postupů, které nebyly vyhodnoceny jako nezákonné. Údajné dotčení vlastnického práva či hodnoty majetku nejsou předmětem posuzování vlivů na životní prostředí dle ZPV.

K námitkám odvolání, kde se uvádí, že podkladem pro rozhodnutí o umístění stavby záměru je stanovisko EIA ze dne 23. 11. 2017, č.j.: MZP/2017/710/1992, které údajně trpí závažnými nezákonnostmi a věcnými nedostatky. Proto je údajně tento podklad pro rozhodnutí nezákonný z následujících důvodů:

a. Námitky odvolání o invariantnosti záměru (srovnání posuzované varianty s tzv. regionální variantou; porovnání variant s ohledem na systematickou nedostatečnost předchozí právní úpravy).

K těmto námitkám odvolání konstatuji, že napadená kapitola B.I.5 dokumentace vlivů záměru na životní prostředí (dále také jen „dokumentace EIA“), zpracovaná společností EKOLA group, spol. s r.o., v dubnu 2017, splňuje požadované náležitosti dle přílohy č. 4 ZPV (náležitosti dokumentace). Požadavky přílohy č. 4 ZPV odpovídají odvolatelem poukazovanému ustanovení § 6 odst. 4 ZPV a představují širší rozsah informací, než příloha č. 3 ZPV (náležitosti oznámení). Námitka možného krácení informací, v důsledku předložení dokumentace EIA namísto oznámení, je proto neopodstatněná.

Dokumentace EIA v kapitole B.I.5 uvádí souhrnné i vybrané dílčí závěry hodnocení vlivů na životní prostředí předchozích i alternativních odmítnutých variant. Zároveň byla nestandardní přílohou dokumentace EIA samostatná studie Komplexní posouzení alternativního návrhu Silničního okruhu kolem Prahy (ČVUT v Praze, Fakulta stavební, Ústav dopravních systémů, říjen

2016), tj. samostatně a velmi podrobně popsaná odmítnutá varianta, která byla v relevantních ukazatelích porovnávána s posuzovaným záměrem. V těchto ukazatelích tak umožňuje i orientační porovnání vlivů na životní prostředí oproti posuzovanému záměru.

Poukazované ustanovení článku 5 odst. 3 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011, o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (dále také jen „Směrnice EIA“), však nepožaduje posuzovat předchozí odmítnuté varianty ve stejném rozsahu, jako předkládané výsledné řešení záměru. To připouští i odvoláním citovaný rozsudek Soudního dvora EU ve věci C-461/17 Holohan, stejně jako připouští absenci specifikace „hlavních alternativních řešení“, či povinnost poskytovat pouze informace o významných vlivech. Vzhledem k tomu nelze, ani s odkazem na Směrnici EIA, očekávat u odmítnutých variant stejný rozsah informací o životním prostředí, stejné metody, způsoby, formu ani zdůvodnění vyhodnocených vlivů a nelze závěry těchto hodnocení odpovědně srovnávat s plnohodnotnými závěry provedeního posouzení vlivů výsledného řešení záměru.

Z výše uvedených důvodů proto nebyl shledán nesoulad se Směrnicí EIA, a tedy ani nezákonnost závazného stanoviska EIA.

b. Námitky odvolání o údajně nesprávném vymezení dotčeného území v procesu EIA.

K těmto námitkám odvolání konstatuji, že dotčené území vychází z definice odkazovaného ustanovení § 3 písm. c) ZPV, v souladu s aktuálním zněním Směrnice EIA i ZPV však může být vymezeno dosahem pouze významných vlivů záměru na životní prostředí. K tomu byly v rámci podkladových příloh (dopravně inženýrské podklady, akustická a rozptylová studie) dokumentace EIA (EKOLA group, spol. s r.o., duben 2017) dokladovány stavy intenzit dopravy, emisí hluku a znečištění ovzduší na vybraných úsecích komunikací v širším systému hl. m. Prahy v souvislosti s uvedením předmětného záměru do provozu. Těmito hodnocenými úseky jsou např. komunikace - 5. května, Spořilovská, Türkova, Jižní spojka, Silniční okruh kolem Prahy, stavba 510, Silniční okruh kolem Prahy, stavba 512, Silniční okruh kolem Prahy, stavba 513, Strakonická, Městský okruh (Bubenečský tunel), V Holešovičkách, Vysočanská radiála.

Z porovnání výsledků vyplynulo po realizaci záměru prokazatelné zlepšení situace u významných kapacitně přetížených komunikací v Praze, zatímco u navazujících částí okruhu mírné zhoršení. Tento stav je logický (odpovídá účelu záměru) a byl tímto způsobem v rámci dokumentace EIA rovněž sledován i případný významný pozitivní vliv, a to právě v širším dotčeném území, relevantním z pohledu souvisejících vlivů.

Oproti tomu odvolání nepředkládá žádný přesvědčivý důkaz o tom, že by byl v poukazovaném území významný vliv záměru opomenut či nesprávně vyhodnocen a neumožňuje diskusi nad zvoleným kritériem dosahu významnosti vlivů dle provedeního posouzení vlivů záměru na životní prostředí.

Z výše uvedených důvodů proto nebyla shledána nezákonnost ani věcná nesprávnost závazného stanoviska EIA.

c. Námitky odvolání o vlivu na klima.

K těmto námitkám odvolání konstatuji, že ve vztahu k ZPV je problematika hodnocení vlivů na klima aktuálně řešena Metodickým výkladem MŽP k aplikaci vybraných nových pojmů a požadavků ZPV ze dne 20. října 2017 (konkrétně se tento metodický výklad zabývá pojmy biologická rozmanitost, změna klimatu a dalšími souvislostmi), dostupným na <https://portal.cenia.cz/eiasea/dokumenty>. Ten kromě základních obsahových náležitostí požaduje řešit hodnocení například ve vztahu k relevantním klimatickým a energetickými cílům souvisejících strategických dokumentů. Tyto požadavky předložená dokumentace EIA splnila v nadstandardním rozsahu. Jiná metodika hodnocení není v současnosti ZPV specifikována ani

sjednocena zavedenou odbornou praxí. Diskuze subjektivně dovozovaných nepovinných dílčích závěrů s absencí kritérií významnosti vlivů na životní prostředí je z tohoto hlediska a v tomto stupni projednávání bezpředmětná.

Z výše uvedených důvodů proto nebyla shledána nezákonnost ani věcná nesprávnost závazného stanoviska EIA.

2. Námitky odvolání o údajných vadách verifikačního závazného stanoviska EIA ve vztahu ke změnám záměru.

K těmto námitkám odvolání konstatuji, že problematiku významnosti změn záměru podrobně specifikuje MŽP vydaný Metodický výklad vybraných bodů přílohy č. 1 k ZPV a souvisejících ustanovení z 1. 10. 2018, dostupný na <https://portal.cenia.cz/eiasea/dokumenty> (dále také jen „Výklad MŽP“), a to včetně napadaného postupu dle ustanovení § 4 odst. 1 písm. g) ZPV. Výklad MŽP v uvedeném smyslu konstatuje, že určení, zda se jedná o významnou změnu dle ustanovení § 4 odst. 1 ZPV, je zcela na správním úvaze příslušného úřadu, který přitom vychází z kritérií významné změny, rovněž podrobně specifikovaných citovaným výkladem MŽP.

Napadenou změnu MUK Dubeč lze z pohledu kritérií Výkladu MŽP považovat za změnu záměru (kterým je vlastní Silniční okruh kolem Prahy), u kterého je v příslušném bodě přílohy č. 1 k ZPV uvedena kapacita, ale nedochází k její změně (viz kapitola 3.1 Kritéria významné změny, čtvrtá odrážka Výkladu MŽP). Přičemž i v případě, že k této změně kapacity dochází, Výklad MŽP uvádí, že je nezbytné se zabývat mírou vlivů, které případně mohou být navrhovanou změnou vyvolány, neboť ne vždy půjde o vlivy významné a negativní. Dále uvádí, že u záměrů, u nichž pak oznamovatel doloží, že změnou dochází ke zlepšení stávajícího stavu ve všech parametrech, se nejedná o významnou změnu dle ustanovení § 4 odst. 1 ZPV. U takových záměrů je potřeba zkoumat, zda skutečně nedojde k závažnému zhoršení stavu s ohledem na všechny složky životního prostředí a veřejné zdraví.

V podmínce č. 2 stanoviska EIA bylo mimo jiné uloženo, aby v další fázi projektové přípravy byla prověřena možnost jiného řešení MUK Dubeč s cílem dalšího snížení vlivů této MUK na jednotlivé složky životního prostředí a veřejné zdraví. V rámci přípravy dokumentace pro územní rozhodnutí a za účelem plnění této podmínky byl proto proveden návrh změny technického řešení MUK Dubeč. V dubnu 2018 se na MŽP obrátilo Ředitelství silnic a dálnic ČR s žádostí o vyjádření ve smyslu ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) ZPV ke změně technického řešení MUK Dubeč (zejména se jednalo o změnu nivelety, změnu větví MUK, změnu způsobu odvodnění MUK a změnu protihlukových opatření). Součástí žádosti byl i dokument, který navržené změny záměru („Silniční okruh kolem Prahy, stavba 511 Běchovice – dálnice D1“) popisoval a hodnotil z hlediska možných dopadů na životní prostředí a veřejné zdraví. Za účelem detailního vyhodnocení změn technického řešení výše uvedeného záměru na jednotlivé složky životního prostředí a veřejného zdraví byla v rámci podkladů předložena podrobná posouzení hodnotící vliv změny záměru na jednotlivé složky životního prostředí a veřejné zdraví, jednalo se zejména o: Dopravně inženýrské podklady pro posouzení vlivu změny technického řešení MUK Dubeč na okolí – Střednědobý výhled (TSK hl. m. Prahy, prosinec 2017); Dopravně inženýrské podklady pro posouzení vlivu změny technického řešení MUK Dubeč na okolí – Dlouhodobý výhled (IPR hl. m. Prahy, leden 2018); Akustické posouzení (EKOLA group, spol. s r.o., leden 2018); Modelové hodnocení kvality ovzduší (ATEM – Ateliér ekologických modelů, s.r.o., leden 2018); Vyhodnocení vlivu záměru na klimatický systém a odolnost a zranitelnost projektu vůči klimatickým změnám (ATEM – Ateliér ekologických modelů, s.r.o., leden 2018); Hodnocení zdravotních rizik – hluk (EKOLA group, spol. s r.o., leden 2018); Vyhodnocení vlivů znečištění ovzduší na veřejné zdraví (ATEM – Ateliér ekologických modelů, s.r.o., leden 2018); Posouzení

vlivu stavby na krajinný ráz (EKOLA group, spol. s r.o., leden 2018); Doplněk biologického hodnocení (Doc. Dr. Jan Farkač, CSc., leden 2018); Migrační prostupnost území (EVERNIA s.r.o., leden 2018); Posouzení vlivu na vodní útvary (GEOoffice, s.r.o., leden 2018). Vzhledem k tomu, že navržené změny záměru budou mít částečný vliv i na záměr přeložky I/12, byla ve výše zmíněných podkladech věnována pozornost dopadům změny technického řešení MUK Dubeč i na přeložku I/12. Na základě závěrů všech výše uvedených podkladů dospělo MŽP ve svém vyjádření dle ZPV ze dne 14. 8. 2018 k závěru, že nové technické řešení MUK Dubeč je z hlediska hlukové situace a z hlediska vlivu dopadu na obyvatele obtěžované hlukem hodnoceno jako příznivější (z hlediska ostatních složek životního prostředí a veřejného zdraví je ovlivnění srovnatelné či prakticky beze změny), a je proto možné ho zvolit pro další projektovou přípravu záměru. Závěrem MŽP konstatovalo, že změna technického řešení MUK Dubeč není významnou změnou dříve posouzeného záměru a nepodléhá proto postupům dle ZPV.

Následně v září 2018 bylo MŽP požádáno Ředitelstvím silnic a dálnic ČR o vydání verifikačního závazného stanoviska EIA v souladu s ustanovením § 9a odst. 6 ZPV k záměru („Silniční okruh kolem Prahy, stavba 511 Běchovice – dálnice D1“, dále také jen „SOKP, 511“). Součástí žádosti byla mimo jiné i podrobná posouzení hodnotící vlivy změn záměru SOKP, 5114 na jednotlivé složky životního prostředí a veřejné zdraví. Jednalo se zejména o: Dopravně inženýrské podklady pro stavbu SOKP, 511 – Současný stav a střednědobý výhled (TSK hl. m. Prahy, leden 2017); Aktualizace dopravně inženýrských podkladů pro DUR – Střednědobý výhled (TSK hl. m. Prahy, 2018); Aktualizace dopravně inženýrských podkladů pro DUR – Dlouhodobý výhled (IPR Praha, 2018); Akustické posouzení změn technického řešení záměru (EKOLA group, spol. s r.o., srpen 2018); Vyhodnocení vlivů změn záměru na kvalitu ovzduší (ATEM – Ateliér ekologických modelů, s.r.o., srpen 2018); Hodnocení zdravotních rizik – hluk (EKOLA group, spol. s r.o., srpen 2018); Posouzení vlivu změn technického řešení na krajinný ráz (EKOLA group, spol. s r.o., září 2018); Vyhodnocení vlivu změn záměru na faunu, flóru, ekosystémy a biologickou rozmanitost (Doc. Dr. Jan Farkač, CSc., srpen 2018); Vyhodnocení vlivu změn záměru na migraci (EVERNIA s.r.o., červenec 2018); Posouzení vlivu změn na povrchové a podzemní vody (GEOoffice, s.r.o., srpen 2018). Ve vazbě na skutečnost, že navržená změna záměru SOKP, 511 bude mít částečný vliv i na záměr přeložky I/12, byla ve výše zmíněných podkladech věnována pozornost dopadům změny technického řešení MUK Dubeč i na přeložku I/12. Přestože je MUK Dubeč součástí záměru SOKP, 511, změnou technického řešení záměru SOKP, 511 bude zasažen i počáteční úsek záměru přeložky I/12. V rámci předložených podkladů bylo uvažováno s přeložkou I/12 s počtem 6 MUK, neboť toto navržené technické řešení je dále uvažováno v dokumentaci pro územní rozhodnutí.

Příslušný úřad ve svém určení významnosti změn vycházel opět ze svého Výkladu MŽP.

V souladu s tímto výkladem posoudil předložené odborné podklady (jejichž náležitosti nejsou v daném případě ZPV a jeho výklady specifikovány) a dospěl k závěru, že uvedené změny vzhledem k jejich charakteru nelze považovat za změny, které by mohly znamenat zvýšení kapacity nebo rozsahu záměru, změny technologie, řízení provozu nebo způsobu užívání, a rovněž je nelze považovat za změny, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví, a vydal dne 24. 6. 2019 souhlasné verifikační závazné stanovisko EIA podle ustanovení § 9a odst. 6 ZPV (pod č.j.: MZP/2018/710/3055). Argumentace odvolatelů nereflktuje postupy Výkladu MŽP a neopírá své závěry o žádné relevantní skutečnosti a porovnatelné postupy.

Z výše uvedených důvodů nebyla shledána nezákonnost závazného stanoviska EIA ani verifikačního závazného stanoviska EIA.

3. Námitky odvolání o údajně věcné nesprávnosti dopravně inženýrských podkladů.

K těmto námitkám odvolání konstatuji, že v rámci podkladových příloh dokumentace EIA (EKOLA group, spol. s r.o., duben 2017) byla předložena studie s názvem Komplexní posouzení alternativního návrhu Silničního okruhu kolem Prahy, zpracována ČVUT v Praze v říjnu 2016, na podkladě výsledků celostátního sčítání dopravy Ředitelství silnic a dálnic ČR (dále také jen „ŘSD“) z roku 2010 a výsledků sčítání dopravy na sledované síti Technické správy komunikací hl. m. Prahy (dále také jen „TSK“) z roku 2014. Dopravně inženýrské podklady pak zpracovala Technická správa komunikací hl. m. Prahy v lednu 2017 na podkladě výsledků vlastního sčítání z roku 2015 a historické řady svých sčítání od roku 1990. A to spolu se studií Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy (dále také jen „IPR“) z února 2017, vycházející z výše uvedeného podkladu TSK z ledna 2017 a celé řady dalších studií a průzkumů, pořizovaných v rámci širšího území hl. m. Prahy. Výsledky sčítání dopravy za uplynulý rok zpracovává TSK zpravidla ke konci prvního čtvrtletí následujícího roku, zveřejněny jsou pak následně v řádu dalších týdnů. K datu zpracování podkladových studií dokumentace EIA tak bylo vycházeno z nejaktuálnějších dostupných dat.

Dokončení a předložení dokumentace EIA do dvou měsíců od data vypracování posledního z uvedených podkladů patří mezi jedny z nejkratších v obvyklé praxi.

Oproti tomu výsledky odvolatelem poukazovaného Celostátního sčítání dopravy 2016 byly poprvé zveřejněny teprve v červnu 2017. Argumentace odvolatele o předložení dokumentace EIA v dubnu 2017, jakožto v době, kdy „bylo jasné, že existují novější data z roku 2016“, je proto zjevně nesprávná. Podobně nesprávné je také další tvrzení odvolatele, že „... data na úseku Silniční okruh kolem Prahy, stavba 510 Běchovice - Počernice (Českokobrodská - dálnice D 11) nejsou vypovídající. Jako výchozí stav byl pro výpočet dopravních intenzit použit rok 2016, kdy byla prováděna rekonstrukce právě tohoto úseku“. Napadanými dopravně inženýrskými podklady počítaný stav 2016 totiž právě z výše uvedených časových důvodů nevychází ze sčítání reálného provozu v roce 2016, ale byl dopočten na základě dat z každoročně prováděného sčítání dopravy TSK z roku 2015. Spolu s doplněním o podrobnější průzkumy křižovatek z roku 2016 a dalšími dílčími vstupy, upřesňujícími základní výpočtový model v ostatních parametrech, kterým nejsou v rámci standardního sčítání řešeny do potřebných podrobností. Pakliže tedy byla v roce 2016 prováděna rekonstrukce kteréhokoliv úseku souvisejících komunikací, ve zpracovaných modelech TSK a IPR se to nemohlo nijak projevit. V tomto je odvolatel dokonce ve svých tvrzeních v rozporu, protože pokud by skutečně zpracovatelé dokumentace EIA a jejich podkladových studií vyčkali několik dalších měsíců na novější data ze sčítání dopravy za rok 2016 (ŘSD i TSK), byla by právě tato data zkreslena poukazovanou rekonstrukcí úseku SOKP 510. Ve prospěch zvolených podkladů ze sčítání dopravy TSK navíc hovoří to, že výsledky každoročně a dlouhodobě prováděných sčítání dopravy na hustější a ucelenější síti komunikací vyšších i nižších tříd v rámci relativně malého území mají zákonitě vyšší přesnost, než výsledky celostátního sčítání, prováděné pouze v pětiletých intervalech, navíc pouze na vybraných komunikacích vyšších tříd a v rozsahu celého území ČR.

Předmětem posouzení byl pouze v rámci dokumentace EIA specifikovaný a v rozsahu ZPV požadovaných vlivů hodnocený záměr. Odborné podklady, které byly použity k získání informací o jeho významných vlivech na životní prostředí (tj. ve smyslu požadavku aktuálního znění Směrnice EIA), byly zadány a použity v souladu se zavedenou a uznávanou odbornou praxí. Tyto podklady lze považovat za nejlepší dostupné dopravně prognózní nástroje a postupy, které jsou v rámci ostatních částí ČR v tomto rozsahu nedostupné. Těmito podklady jsou výhradně dopravně inženýrské podklady TSK z ledna 2017 a IPR z února 2017. Jakékoliv jiné podklady, včetně těch z dřívějších prověření odmítnutých variant, jakkoliv mohou být v rámci posouzení vlivů záměru užity k orientačnímu porovnávání dílčích ukazatelů, nemají vliv na závěry provedeného posouzení a nelze je považovat za podklady posuzovaného záměru.

Odvolatelem uplatňovaná argumentace nevychází z lepší, ověřenější nebo vhodnější oponentní metodiky, poukazuje pouze na dílčí rozdíly vybraných parametrů mezi materiály, které vycházejí z dat různého stáří a z nichž pouze dopravně inženýrské podklady použité v rámci dokumentace EIA vycházely z nejaktuálnějších dostupných dat k datu zpracování dokumentace EIA.

Podklady k žádosti ŘSD o vyjádření MŽP ke změně technického řešení MUK Dubeč, z dubna 2018 (tedy ještě před zahájením napadaného navazujícího řízení – územního rozhodnutí) tvořily dopravně inženýrské podklady TSK z prosince 2017 a IPR z ledna 2018, stále vycházející z původních vstupních dat, stejně jako předchozí dopravně inženýrské podklady pro dokumentaci EIA. Stále se však jednalo o dostatečně aktuální a uznatelné podklady, byť nejspíše skutečně mohly být již několik měsíců k dispozici novější výsledky sčítání. Zároveň se však jednalo o podklady umožňující jednoznačné a průkazné porovnání stavů s aktuální změnou záměru oproti stavům původně posouzeného záměru, a to právě díky užitým stejným vstupním datům. Z těchto podkladů vycházející hluková studie z ledna 2018 již pouze potvrdila, že toto nové řešení MUK Dubeč je z hlediska hlukové situace a z hlediska vlivu dopadu na obyvatele obtěžované hlukem hodnoceno jako příznivější. Předložené změny záměru proto MŽP vyhodnotilo jako nevýznamné a nepodléhající posouzení z hlediska vlivů na životní prostředí dle ZPV.

V rámci navazujícího řízení příslušný úřad, v souladu s ustanovením § 9a odst. 6 ZPV, zkoumá dokumentaci pro příslušné navazující řízení pouze z pohledu změn záměru (oproti v procesu EIA posouzenému řešení), které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí. I kdyby byly přílohou dokumentace pro navazující řízení odlišné či jinak závadné odborné podklady, rovněž hodnotící vlivy záměru na životní prostředí, není příslušný úřad z pohledu ZPV kompetentní se k nim jakkoliv vyjadřovat. Výjimkou jsou podklady, které se vztahují ke změnám záměru a které jsou v rámci ustanovení § 9a odst. 6 a návazně ustanovení § 4 odst. 1 písm. g) ZPV řešeny odděleně od zbylých a již posouzených původních částí záměru. Podklady, které jsou součástí aktuální dokumentace pro napadené navazující řízení a vztahují se k provedeným změnám záměru, obsahují vesměs totožná data a závěry, které již byly předmětem stanoviska EIA a vyjádření MŽP dle ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) ZPV (č.j.: MZP/2018/710/1231 ze dne 14. 8. 2018). MŽP tak při svém rozhodování nevycházelo pouze z posledních, dílčími způsoby aktualizovaných verzí napadaných podkladů, ale vycházelo z celé jejich dosavadní kontinuity, s počátkem v době, kdy byly prokazatelně nejaktuálnější.

Z hlediska průběžně aktualizovaných dopravních intenzit (uváděných zejm. ve společném odvolání doc. PhDr. Ivy Poláčkové Šolcové, Ph.D., a Martina Poláčka) lze např. poukázat na to, že jestliže v listopadu 2019 vyšlo v rámci měření Zdravotního ústavu se sídlem v Ústí nad Labem celkem 86 182 vozidel/24 hod (účel, důvody, specifikaci profilu a úseku SOKP 510, stejně jako metodiku měření či přepočtů a další pro relevantní srovnání nezbytné informace, odvolatelé neuvádí), pak např. v oficiálních datech ze sčítání dopravy TSK ze stejného roku 2019 v úseku SOKP 510 mezi uzly č. 9033 (Dálnice D11) a 9072 (Českobrodská) činil součet všech vozidel za 24 hod pouze 82 570. V druhém, na SOKP 511 v navrhované MÚK Dubeč navazujícím úseku SOKP 510 mezi uzly 9072 (Českobrodská) a 10083 (Národních hrdinů) pak pouze 75 900 vozidel/24 hod. Tzn., že už jenom mezi dvěma různými zdroji sčítání dopravních intenzit ze stejného roku existuje rozdíl 3 612 až 10 282 vozidel/24 hod. Zároveň i v rámci stejného zdroje v daném roce může vzájemný rozdíl mezi dvěma navazujícími úseky SOKP 510 (oběma navazujícími na předmětný záměr SOKP 511 v navrhované MÚK Dubeč) činit např. i 6 670 vozidel/24 hod. Odvolateli namítaný meziroční rozdíl okolo 8 až 10 tis. vozidel není z tohoto pohledu neobvyklý. Dle aktuálně zveřejněných výsledků TSK za rok 2020, který byl zcela nečekaně poznamenáný koronavirovou pandemií, jsou pak v uvedených dvou úsecích SOKP 510 uváděny intenzity 78 951 a 72 500 vozidel/24 hod, v porovnání s odvolateli uváděnými 86 182 vozidel/24 hod v roce 2019. To představuje návrat blíže k původním hodnotám, které také

nejsou aktualizovány v podkladech záměru. Jakkoliv vysoce exaktně měřené či dopočítávané (průměrované) dopravní intenzity jsou zkrátka nezbytně zatíženy vyšší mírou odchylek a nejistot, které alespoň částečně usměrňují doporučené normalizované postupy dle technických podmínek Ministerstva dopravy (např. TP 189 - Stanovení intenzit dopravy na pozemních komunikacích, TP 219 - Dopravně inženýrská data pro kvantifikaci vlivů automobilové dopravy na životní prostředí, TP 225 - Prognóza intenzit automobilové dopravy, aj.). Zmíněné TP 189 (dostupné na http://www.pjpk.cz/data/USR_001_2_8_TP/TP189.pdf) k přesnosti odhadu intenzity dopravy přímo uvádějí: „Intenzita dopravy je náhodnou veličinou, protože závisí na mnoha faktorech. I pokud se provede průzkum intenzity dopravy po dva dny za srovnatelných podmínek (běžný pracovní den v rozmezí jednoho týdne, za stejného počasí) po celých 24 hodin, jsou naměřeny hodnoty, které se od sebe odlišují.

Rozptyl hodnot závisí na celkové intenzitě dopravy a na druhu vozidla. U osobních vozidel na komunikacích s intenzitou vyšší než 1 000 voz/den se jednotlivé denní intenzity dopravy běžného pracovního dne neodchylují o více jak 6 %. Pro ostatní druhy vozidel je tato odchylka cca 10 %“. K tomu TP 189 dále uvádějí, že přesnost se dá zvyšovat např. vhodnou dobou průzkumu, opakováním průzkumu v jiné běžné pracovní dny se stanovením výsledného odhadu průměrem z jednotlivých měření či zjištěním týdenních a ročních variací intenzit dopravy pro danou komunikaci, vyžadující však dlouhodobé sledování. Mimo jiné pak upozorňují, že pokud je průzkum proveden mimo doporučené doby průzkumu, doslova uvádí příklad zimních měsíců (včetně listopadu, kdy prováděl měření odvolateli uváděný zdravotní ústav), je jeho přesnost menší vzhledem k větší variabilitě dopravy. Již tyto výše uvedené důvody potvrzují vhodnost zvoleného zachování konzistence a kontinuity používaných vstupních dat od jednoho, nejlépe oficiálního ověřeného zdroje, v daném případě TSK a IPR.

Zákon č. 100/2001 Sb. nespécifikuje povinnost ani požadavky na dopravně inženýrské podklady, stejně jako z nich vycházející hlukové studie: Zpracování hlukových studií není v režimu povinné odborné způsobilosti a není za tímto účelem udělována autorizace. Veškeré tyto podklady mají pouze ilustrativní charakter s určitou mírou nejistoty. Z hlediska plnění limitů hluku je závazné pouze akreditované měření hluku z reálného provozu. Vzhledem k časové náročnosti procesu EIA je nepochybné, že i v jeho průběhu může docházet k aktualizacím a zpřesňování užitých vstupních dat. Udržování veškerých podkladů v permanentní aktuálnosti je však nereálné, a také z tohoto důvodu byl v daném případě aplikován institut závazných podmínek stanoviska EIA, který doplňuje časově omezená platnost tohoto stanoviska.

Z výše uvedených důvodů nebyla shledána nezákonnost závazného stanoviska EIA ani verifikačního závazného stanoviska EIA.

4. Námitky odvolání o údajně věcně nesprávném posouzení vlivů záměru na ovzduší.

K těmto námitkám odvolání konstatuji, že obsahové náležitosti rozptylové studie nejsou pro řízení dle ZPV závazné, nejedná se o povinnou náležitost podkladů hodnocení podle tohoto zákona. Pro potřeby provedení procesu EIA dle ZPV nebyly shledány závažné překážky nebo nedostatky rozptylové studie či jejích aktualizací, které by významně zpochybňovaly dovozené závěry, a tyto podklady jsou považovány za dostačující.

Z rozptylové studie (ATEM – Ateliér ekologických modelů, s.r.o., únor 2017) je zřejmé, že rovněž v poukazovaném území Hostavic a Dolních Počernic byly umístěny výpočtové body rozptylové studie, a to přesto, že obrazově prezentovaná hranice dotčeného území byla menšího rozsahu. Z obrazových příloh, tabelárních přehledů a interpretací výsledků je pak prokazatelné, že území Dolních Počernic bylo dokonce mezi podrobněji hodnocenými územími, viz např. komentář k nejvyšším hodnotám benzo(a)pyrenu v roce 2040. Tvrzení odvolatele se tedy prokazatelně nezakládá na pravdě.

V rámci podkladových příloh (dopravně inženýrské podklady, akustická a rozptylová studie) dokumentace EIA (EKOLA group, spol. s r.o., duben 2017) byly dokladovány stavy intenzit dopravy, emisí hluku a znečištění ovzduší na vybraných úsecích v širším systému hl. m. Prahy v souvislosti s uvedením předmětného záměru do provozu. Těmito hodnocenými úseky jsou např. komunikace - 5. května, Spořilovská, Türkova, Jižní spojka, Silniční okruh kolem Prahy, stavba 510, Silniční okruh kolem Prahy, stavba 512, Silniční okruh kolem Prahy, stavba 513, Strakonická, Městský okruh (Bubenečský tunel), V Holešovičkách, Vysočanská radiála.

Z porovnání výsledků vyplynulo po realizaci záměru prokazatelné zlepšení situace u významných kapacitně přetížených komunikací v Praze, zatímco u navazujících částí okruhu mírné zhoršení. Tento stav je logický (odpovídá účelu záměru) a byl tímto způsobem v rámci dokumentace EIA rovněž sledován i případný významný pozitivní vliv, a to právě v širším dotčeném území, relevantním z pohledu souvisejících vlivů.

Není proto zřejmé, v jakém smyslu a pro jaké účely mělo být dotčené území závadně vymezeno z hlediska ZPV a jaké významné vlivy nebyly tímto způsobem dostatečně posouzeny. Odvolatelem poukazované výsledky jednotlivých studií ve vybraných lokalitách naopak dokládají, že i vzdálenější lokality byly relevantními výpočty uvažovány a byly brány v potaz v rámci provedeného posouzení. Nezávisle na tom, zda z pohledu jiných vlivů či jinde v dokumentaci EIA bylo dotčené území specifikováno jinak, nelze toto chápat jako právní vadu. Dotčené území vychází z definice odkazovaného ustanovení § 3 písm. c) ZPV, v souladu s aktuálním zněním Směrnice EIA i ZPV však může být vymezeno dosahem pouze významných vlivů záměru na životní prostředí. Důvody pro vymezení okruhu dotčených účastníků navazujícího řízení nelze v tomto smyslu považovat za vymezení závažně ovlivněného území či významnými vlivy dotčeného území ve smyslu odkazovaných předpisů.

Oproti tomu odvolání nepředkládá žádný přesvědčivý důkaz o tom, že by byl v poukazovaném území významný vliv záměru opomenut či nesprávně vyhodnocen a neumožňuje diskuzi nad zvoleným kritériem dosahu významnosti vlivů dle provedeného posouzení vlivů záměru na životní prostředí.

Námítky ve vztahu k aktuálnosti dopravně inženýrských podkladů byly již vypořádány v předchozím bodě.

V rámci navazujícího řízení ministerstvo jako příslušný úřad, v souladu s ustanovením § 9a odst. 6 ZPV, zkoumá dokumentaci pro příslušné navazující řízení pouze z pohledu změn záměru (oproti v procesu EIA posouzenému řešení), které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí. I kdyby byly přílohou dokumentace pro navazující řízení odlišné či jinak závadné odborné podklady, rovněž hodnotící vlivy záměru na životní prostředí, není příslušný úřad z pohledu ZPV kompetentní se k nim jakkoliv vyjadřovat. Výjimkou jsou podklady, které se vztahují ke změnám záměru a které jsou v rámci ustanovení § 9a odst. 6 a návazně ustanovení § 4 odst. 1 písm. g) ZPV řešeny odděleně od zbylých a již posouzených původních částí záměru. Na základě podkladů, které jsou součástí aktuální dokumentace pro napadené navazující řízení a vztahují se k provedeným změnám záměru, byla příslušným úřadem (MŽP) zkoumána významnost změny z hlediska vlivů na životní prostředí podle kritérií stanovených Výkladem MŽP (Metodický výklad vybraných bodů přílohy č. 1 k ZPV a souvisejících ustanovení z 1. 10. 2018). A to nejen z pohledu vlivu na ovzduší, ale také ostatních sledovaných vlivů, zejména pak vlivu na hlukovou situaci a obyvatelstvo. Příslušný úřad v rámci verifikačního závazného stanoviska EIA (č.j.: MZP/2018/710/3055 ze dne 24. 6. 2019 konstatoval, že „...vyhodnocení možných vlivů tohoto jiného řešení na jednotlivé složky životního prostředí a veřejného zdraví prokázalo, že toto nové řešení MUK Dubeč je z hlediska hlukové situace a z hlediska vlivu dopadu na obyvatele obtěžované hlukem hodnoceno jako příznivější. Z hlediska vlivu na ovzduší a z hlediska vlivu imisní zátěže na obyvatele lze vlivy hodnotit jako srovnatelné, stejně tak z vodohospodářského hlediska a z hlediska vlivu na krajinný ráz a půdy. Vlivy na ostatní složky životního prostředí lze

hodnotit prakticky beze změny". Z těchto závěrů je zřejmé, že z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví se jedná o celkově vhodnější řešení, které splňuje požadavky podmínky č. 2 stanoviska EIA, navzdory opačnému přesvědčení odvolatele.

Odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2012, č.j.: 1 As 135/2011-246, ve věci zamítnutí kasační stížnosti k výstavbě na Pankrácké pláni, vychází z odlišné situace, a to hned v několika ohledech. Jednak řeší situaci primárně z hlediska závazných hlukových limitů, které se přímo vztahují k jednotlivým chráněným prostorům (zpravidla objektů k bydlení), jednak vlastní předmět poukazovaného soudního sporu neměl účel ani potenciál ke snížení nadlimitní zátěže v jiných částech řešeného území a nenavrhoval ani kompenzační opatření pro snížení vlastního vlivu. V případě znečišťující látky PM10 nelze přehlížet vypočtené dodržení imisních limitů v zastavěných územích, a to jednak proto, že dle ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „ZOO“), není při umístění záměru mimo zastavěné území vydáváno závazné stanovisko k umístění zdroje znečišťování ovzduší. Dále také proto, že ZOO řadí imisní limity pro tuto látku mezi imisní limity vyhlášené pro ochranu zdraví lidí, dle bodu 1 přílohy č. 1 ZOO. Tyto limity vycházejí z prokázaných vlivů na lidské zdraví při celoživotní expozici, v jiných souvislostech jsou bezúčelné. Imisní limity pro ochranu ekosystémů a vegetace řeší příloha č. 1 k ZOO samostatně v rámci bodu 2, přičemž v těchto limitech již látka PM10 nefiguruje. V případě namítané znečišťující látky benzo(a)pyren zase platí, že se jedná o znečišťující látku, která má stanoven imisní limit v bodě 3 přílohy č. 1 k ZOO, přičemž podle ustanovení § 12 odst. 1 ZOO orgány ochrany ovzduší k úrovním znečištění touto látkou pouze přihlížejí.

Jakkoliv je pak odvoláním napadána metodika výpočtu kompenzačních opatření právě pro snížení vlivu obou znečišťujících látek, nebylo dostatečně prokázáno, že by tato opatření nemohla skutečně dosáhnout předpokládaného efektu. U vypočtených emisí obou těchto znečišťujících látek v rámci hodnocených komunikací v širší oblasti hl. m. Prahy (5. května, Spořilovská, Strakonická a další) byl ve stavu se záměrem vypočten zároveň jejich celkový pokles oproti stavu bez záměru. V rámci přezkoumávání této problematiky nelze proto opomíjet platný právní stav, ani dostupné znalosti a metody hodnocení.

Z pohledu ZOO nejsou pro záměr vyžadována kompenzační opatření a jejich návrh v rámci dokumentace EIA byl řešen pouze z vlastní iniciativy a nezávisle na zákonných požadavcích a náležitostech. ZPV požadavky na tento druh opatření blíže nespecifikuje. Pouhá existence novější Metodiky pro kvantifikaci efektu výsadby vegetačních bariér na snížení koncentrací suspendovaných částic z června roku 2016, zpracovaná v rámci výzkumného projektu Technologické agentury ČR, však není dostatečným důkazem pro tvrzení, že dokumentaci EIA navržený a do podmínky č. 11 stanoviska EIA převzatý návrh výsadby dřevin je z hlediska požadovaného efektu skutečně v celém rozsahu nefunkční, ani že by bez tohoto opatření mohl mít záměr neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Samotná metodika v rámci odvolatelem citovaného odstavce metodiky k dosavadním postupům při určování rozsahu kompenzačních opatření podle ZOO zároveň dodává, že poukazovaná metodika uvedené dosavadní postupy ani nezahrnuje do rešerše, ani nediskutuje, neboť je nelze podložit relevantní literaturou. Tvrzení odvolatele o nefunkčnosti navržených opatření je tak zjevně dostatečně nepodložené. Otázku možného nezávislého prověření alternativního řešení opatření podle této nové metodiky a porovnání s efektem uplatněného návrhu je jistě možné řešit, nikoliv však z důvodu prokázané závadnosti stávající podmínky č. 11 stanoviska EIA. Otázku časové návaznosti je pak také vhodné připomenout, protože termín dokončení vědecky zaměřeného díla neznamena, že od té chvíle bude automaticky respektován a praktikován odbornou praxí.

Rovněž z toho důvodu nelze mít její neuplatnění v rámci dokumentace EIA z dubna 2017, resp. její podkladové rozptylové studie z února 2017, za odborné pochybení. V uváděných informacích o dosud vynaložených nákladech na kompenzační opatření pro SOKP 511 a I/12 nelze spatřovat

souvislost s potřebou těchto opatření z hlediska ZPV i ZOO.

Z výše uvedených důvodů nebyla shledána nezákonnost závazného stanoviska EIA ani verifikačního závazného stanoviska EIA.

5. Námitky odvolání o údajně věcně nesprávném posouzení vlivů záměru na hluk.

K těmto námitkám odvolání konstatuji, že poukazovaný nárůst o více než 1 dB nepředstavuje nárůst hlučnosti vlivem realizace záměru, stav v roce 2040 řeší pouze stav se záměrem a nelze od něj odečítat stavy bez záměru v předchozích horizontech. Odvolatelem poukazovaný nárůst tak nepředstavuje vliv vlastního záměru, ale vyjadřuje pouze situaci provozu záměru v dlouhodobém výhledu, s dalšími zprovozněnými navazujícími komunikacemi, kdy stav bez záměru ani není uvažován. Jedná se o nesprávnou interpretaci odvolatele.

Mezi pojmy „významné ovlivnění“, resp. „významný vliv“ a „nehodnotitelná změna“ dle Nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů, nelze vkládat ani předpokládat rovnítko. Jedná se o definici spodního prahu hodnotitelnosti změny, přičemž např. za prokazatelné navýšení hluku se dle ustanovení § 20 odst. 6 cit. nařízení považuje navýšení větší než 2 dB. A ani to není vždy jednoznačným kritériem významnosti daného vlivu. Oba tyto pojmy jsou pak nedílně spojeny s tzv. chráněnými prostory a nelze je vztahovat na obecné hlukové změny v blízkém okolí zdrojů hluku. Jedná se o nesprávnou interpretaci použitou v odvolání.

V rámci stanoviska EIA k záměru SOKP 511 byla stanovena podmínka č. 15 omezující mimo jiné staveništní dopravu i na úseku navazující stavby 510. K tomuto navazujícímu úseku Silničního okruhu kolem Prahy byl veden proces EIA pod názvem záměru „Pražský okruh, stavba 510, Satalice – Běchovice“. Dne 23. 5. 2014 (pod č.j.: 3310/ENV/14) k němu MŽP vydalo souhlasné stanovisko EIA a následně dne 12. 4. 2016 (pod č.j.: 81109/ENV/15) k němu bylo vydáno i závazné stanovisko k ověření souladu dle článku II bodu 1. přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb. Akustická studie pro posuzovaný záměr SOKP 511 (EKOLA group, spol. s r.o., únor 2017) vycházela mimo jiné z předpokladu samostatně řešeného zkapacitnění a souvisejících úprav stavby č. 510, které již samy zahrnují protihluková opatření uvažující i se stavbou 511 a dalšími stavbami po dobudování sítě veřejných komunikací, obdobně jako posuzovaný záměr. Z tohoto důvodu nebyla další protihluková opatření v souvislosti s provozem stavby 510 dále řešena v podmínkách stanoviska EIA záměru SOKP 511. Protihluková opatření, stejně jako další součásti uvedeného posouzeného záměru, lze řešit samostatně v rámci navazujících povolení. Dle ustanovení § 30 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, provozovatelé zdroje hluku jsou povinni technickými, organizačními a dalšími opatřeními zajistit, aby hluk nepřekračoval příslušné hygienické limity, bez ohledu na předchozí i jakékoliv jiné modelové výpočty. Jedná se tak o nesprávnou interpretaci v odvolání.

V procesu posuzování vlivů na životní prostředí dle ZPV ani v územním řízení nemůže být „jednoznačně prokázán“ soulad záměru s limity stanovenými na ochranu lidského zdraví z hlediska hluku. Tento soulad lze prokázat pouze akreditovaným měřením hluku ze skutečného provozu zdroje hluku. Veškeré předchozí výpočetní metody lze považovat pouze za orientační prediktivní odhady.

Ostatní uvedené připomínky odvolání nesměřují do procesu EIA a souvisejících podkladů v kompetenci MŽP.

Z výše uvedených důvodů nebyla shledána nezákonnost závazného stanoviska EIA ani verifikačního závazného stanoviska EIA.

6. Námitky odvolání o údajném nesplnění závazných podmínek stanoviska EIA s ohledem na povrchové a podzemní vody.

K těmto námitkám konstatuji, že způsob naložení se závazným stanoviskem EIA, resp. jeho podmínkami, je výhradně v gesci a v odpovědnosti úřadů, které stanovisko konzumují v navazujících řízeních. V případě pochyb může úřad, který vede navazující řízení, požádat o součinnost orgán EIA (příslušný úřad dle ustanovení § 21 ZPV). Není v moci orgánu EIA předem (tj. v době vydání stanoviska EIA) roztrždit podmínky podle jednotlivých navazujících řízení – v době vydání stanoviska EIA jsou s jistotou známy pouze typy potenciálně možných navazujících řízení (ustanovení § 3 písm. g) ZPV), ale není známo, která z těchto navazujících řízení budou skutečně vedena, není znám jejich předmět, počet, územní rozsah ani termín, kdy budou vedena. Roztržďování jednotlivých podmínek stanoviska EIA pro jednotlivá navazující řízení rovněž nevyplývá z platných právních předpisů.

K zahrnutí, vypořádání či odůvodňování nezahrnutí podmínek ze stanoviska EIA či verifikačního závazného stanoviska EIA je kompetentní příslušný stavební úřad vedoucí navazující řízení, nikoliv MŽP. Doložit, jakým způsobem došlo k naplnění té či oné podmínky tedy není v kompetenci MŽP. A především – plnění, neplnění nebo jakékoliv další nakládání se závazným stanoviskem nemůže mít žádný vliv na zákonnost tohoto závazného stanoviska.

Z výše uvedených důvodů nebyl shledán věcný ani procesní důvod nezákonnosti závazného stanoviska EIA ani verifikačního závazného stanoviska EIA.

7. Námitky odvolání o údajně věcně nesprávném posouzení zatížení území.

S vypořádáním těchto námitek odkazuji na vypořádání námitek o údajně věcně nesprávném posouzení vlivů záměru na ovzduší (4.) a věcně nesprávném posouzení vlivů záměru na hluk (5.). V rámci procesu EIA je vycházeno z platného právního stavu a dostupných metod hodnocení. V souladu s aktuálním zněním Směrnice EIA i ZPV mohou být hodnoceny pouze významné vlivy záměru na životní prostředí, přičemž tvrzení odvolatele v podaném odvolání o údajné významnosti jím poukazovaných vlivů nelze hodnotit za dostatečně podložené a přesvědčivé.

Z výše uvedených důvodů nebyla shledána nezákonnost závazného stanoviska EIA ani verifikačního závazného stanoviska EIA.

8. Námitky odvolání o údajně neaktuálních závazných stanoviskách dotčených orgánů ve vztahu ke změnám dokumentace pro územní řízení.

K těmto námitkám konstatuji, že z hlediska předmětného navazujícího řízení lze za relevantní považovat pouze závazná stanoviska MŽP - č.j.: MZP/2017/710/1992 ze dne 23. 11. 2017 (stanovisko EIA dle § 9a odst. 1 ZPV) a č.j.: MZP/2018/710/3055 ze dne 24. 6. 2019 (verifikační závazné stanovisko EIA dle ustanovení § 9a odst. 6 ZPV). Vyjádření dle ustanovení § 23 odst. 3 písm. a) ZPV č.j.: MZP/2018/710/1231 ze dne 14. 8. 2018 již bylo překonáno verifikačním závazným stanoviskem EIA ze dne 24. 6. 2019.

V rámci verifikačního závazného stanoviska EIA dle ustanovení § 9a odst. 6 ZPV se příslušný úřad vyjadřuje pouze k vlastnímu záměru, který je předmětem navazujícího řízení, a to z hlediska jeho změn oproti předmětu stanoviska EIA. V této věci již bylo vše podstatné uvedeno ve vypořádání námitek odvolání v bodě 2, a proto na něj odkazuji (toto se týká nejvýznamnějších změn, které jsou napadány odvolatelem a nebyly dosud v tomto vyjádření komentovány – tedy zejména se jedná o změnu v celkové délce hlavní trasy komunikace a změnu v bilancích zemních prací).

Ke změnám v počtu nákladních automobilů potřebných k realizaci záměru se odkazuje na vypořádání problematiky staveništní dopravy uvedené ve vypořádání námitek odvolání v bodě 5, a proto na něj odkazují Dále uplatněné námítky k přidaným, zrušeným či jinak číslovaným stavebním objektům vycházejí především z upřesňování projektové dokumentace ve fázi územního řízení, ve většině případů se jedná o konkretizaci připojení záměru na technickou infrastrukturu, detailnější specifikaci záměrem vyvolaných přeložek, upřesnění rozsahu zemních valů, konkretizaci parametrů protihlukových stěn atd., tedy o takové stavební objekty, které nejsou v dokumentaci EIA v takových podrobnostech řešeny buď vůbec, nebo pouze v obecné rovině. Z porovnání Dokumentace pro územní řízení (dále jen „DUR“) (Sdružení Konsorcium AFSA, září 2018), která byla podkladem verifikačního závazného stanoviska EIA č.j.: MZP/2018/710/3055 ze dne 24. 6. 2019 a DUR po revizi květen 2020, která byla předmětem územního řízení k záměru, přísluší odvoláními poukazované rozdíly vypořádat následovně: *(Dále jsou v textu užity následující technické zkratky: SO (stavební objekt), STZ (souhrnná technická zpráva), DUN (dešťová usazovací nádrž), RN (retenční nádrž), V.O. či VO (veřejné osvětlení), NN (nízké napětí), DK (dopravní koridor pro dálkové (metalické, sdělovací apod.) kabely), DOK (dálkový optický kabel), PHS (protihlukové stěny).*

8A Přidané objekty.

SO 148 - objekt (Příjezd k DUN-H a RN-H v km 75,600) uveden ve výčtu řešených částí staveb v obou verzích Průvodních zpráv. V STZ v původní verzi DUR září 2018 objekt neuveden, ve verzi DUR květen 2020 přidán spolu se SO 149 k výčtu ostatních objektů této skupiny v kapitole 2.6.2.7 Sjezdy a příjezdy k DUN. V dokumentaci EIA objekty v těchto podrobnostech nebyly řešeny (byly řešeny pouze koncepčně pro celou skupinu RN a DUN). Z hlediska platnosti závěrů verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019 se nejedná o významnou úpravu podkladů.

SO 149 - objekt (Příjezd k DUN-I a RN-I v km 75,800) uveden ve výčtu řešených částí staveb v obou verzích Průvodních zpráv. V STZ v původní verzi DUR září 2018 objekt neuveden, v revidované verzi DUR květen 2020 přidán spolu s SO 148 k výčtu ostatních objektů této skupiny v kapitole 2.6.2.7 Sjezdy a příjezdy k DUN. V dokumentaci EIA objekty v těchto podrobnostech nebyly řešeny (bylo řešeno koncepčně pro celou skupinu RN). Z hlediska platnosti závěrů verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019 se nejedná o významnou úpravu podkladů.

SO 433.11 - objekt (V.O. kabelová přípojka 1 kV ŘSD ZB "A1" Křižovatka Dubeč ŘSD I/12).

SO 433.12 - objekt (V.O. kabelová přípojka 1 kV ŘSD ZB "A2" Křižovatka Dubeč ŘSD okruh).

Oba objekty jsou uvedeny ve výčtu řešených částí staveb v obou verzích Průvodních zpráv.

V STZ v původní verzi DUR září 2018 i v revidované verzi DUR květen 2020 objekty uvedeny ve výčtu stavebních objektů v rámci kapitoly 2.6.5.3. Přeložky a nová vedení NN, VO, napájecí vedení. V dokumentaci EIA objekty v těchto podrobnostech nebyly řešeny. Poukazovaná úprava podkladů nezjištěna, z hlediska platnosti závěrů verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019 se nejedná o významný stavební objekt.

SO 440.1 - objekt (Osvětlení portálu dopravního značení – ŘSD okruh) uveden ve výčtu řešených částí staveb v obou verzích Průvodních zpráv. V STZ v původní verzi DUR září 2018 objekt zmíněn v kapitole 2.6.5.6. Přípojky vedení NN pro systém DIS-SOS a ve výčtu 4.2 Související (dotčené) objekty stavby v rámci kapitoly 2.6.3.2. Mosty na MUK Dubeč. V STZ v revidované verzi DUR květen 2020 objekt zmíněn ve shodném rozsahu s původní verzí DUR a se zobecněným (neparametrizovaným) popisem doplněn v kapitole 2.6.5.3. Přeložky a nová vedení NN, VO, napájecí vedení. V dokumentaci EIA objekty v těchto podrobnostech nebyly řešeny. Z hlediska

platnosti závěrů verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019 se nejedná o významnou úpravu podkladů.

SO 440.2 - objekt (Osvětlení portálu dopravního značení - ŘSD I/12) uveden ve výčtu řešených částí staveb v obou verzích Průvodních zpráv. V STZ v původní verzi DUR září 2018 objekt neuveden, v revidované verzi DUR květen 2020 se zobecněným (neparametrizovaným) popisem doplněn v kapitole 2.6.5.3. Přeložky a nová vedení NN, VO, napájecí vedení. V dokumentaci EIA objekty v těchto podrobnostech nebyly řešeny. Z hlediska platnosti závěrů verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019 se nejedná o významnou úpravu podkladů.

SO 440.3 - objekt (Osvětlení portálu dopravního značení -TCP Praha) uveden ve výčtu řešených částí staveb v obou verzích Průvodních zpráv. V STZ v původní verzi DUR září 2018 objekt neuveden, v revidované verzi DUR květen 2020 se zobecněným (neparametrizovaným) popisem doplněn v kapitole 2.6.5.3. Přeložky a nová vedení NN, VO, napájecí vedení. V dokumentaci EIA objekty v těchto podrobnostech nebyly řešeny. Z hlediska platnosti závěrů verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019 se nejedná o významnou úpravu podkladů.

SO 455.3 - objekt (Rezerva T-Mobile) uveden ve výčtu řešených částí staveb v obou verzích Průvodních zpráv. V STZ v původní verzi DUR září 2018 i v revidované verzi DUR květen 2020 objekt i s podrobným popisem uveden v rámci kapitoly 2.6.5.4. Přeložky dálkových optických a metalických kabelů. V dokumentaci EIA objekty v těchto podrobnostech nebyly řešeny. Poukazovaná úprava podkladů nezjištěna, z hlediska platnosti závěrů verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019 se nejedná o významný stavební objekt.

SO 676 – objekt (Provizorní přeložka DK 38a SŽDC, s.o. TÚDC Praha) uveden ve výčtu řešených částí staveb v obou verzích Průvodních zpráv. V dokumentaci EIA objekty v těchto podrobnostech neřešeny. V STZ v původní verzi DUR září 2018 i v revidované verzi DUR květen 2020 objekt i s podrobným popisem uveden v rámci kapitoly 2.6.8.2. Přeložky a úpravy objektů železnic. V dokumentaci EIA objekty v těchto podrobnostech nebyly řešeny. Poukazovaná úprava podkladů nezjištěna, z hlediska platnosti závěrů verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019 se nejedná o významný stavební objekt.

SO 677 – objekt (Definitivní přeložka DK 38a SŽDC, s.o. TÚDC Praha) uveden ve výčtu řešených částí staveb v obou verzích Průvodních zpráv. V STZ v původní verzi DUR září 2018 i v revidované verzi DUR květen 2020 objekt i s podrobným popisem uveden v rámci kapitoly 2.6.8.2. Přeložky a úpravy objektů železnic. V dokumentaci EIA objekty v těchto podrobnostech nebyly řešeny. Poukazovaná úprava podkladů nezjištěna, z hlediska platnosti závěrů verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019 se nejedná o významný stavební objekt.

SO 841 – objekt (Zemní val u MUK Říčany) uveden ve výčtu řešených částí staveb v obou verzích Průvodních zpráv. V STZ v původní verzi DUR září 2018 objekt neuveden, v revidované verzi DUR květen 2020 s parametrizovaným popisem doplněn v rámci kapitoly 2.6.10.2. Zemní valy. Řešení objektu (VAL10) je zřejmé v neměněném a pro obě verze DUR stejném výkresu C.5.3 Situace protihlukových opatření – díl 3 i C.3.3 Koordinační situace – díl 3. V dokumentaci EIA (EKOLA group, spol. s r.o., duben 2017) objekt (VAL 13) definován výškou 4 m. V rámci akustické studie změn technického řešení záměru k DUR (EKOLA group spol. s r.o., srpen 2018) – podklad verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019, objekt (VAL 10) zohledněn v modelových výpočtech a definován výškou 4 m, a to v tabulce 3 na str. 23, s poznámkou, že valy byly oproti dokumentaci EIA sloučeny a upraveny dle požadavků dotčených obcí a jejich počet se snížil, celková délka je větší a místy je val navržen vyšší. Objekt byl již z hlediska podstatných informací součástí předložených podkladů DUR, v rámci revize dochází k upřesnění a doplnění podrobnějších informací.

Z hlediska platnosti závěrů verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019 se tak nejedná o významnou úpravu podkladů.

SO 842 – objekt (Protihlukové valy pravá strana) uveden ve výčtu řešených částí staveb v obou

verzích Průvodních zpráv. V STZ v původní verzi DUR září 2018 objekt neuveden, v revidované verzi DUR květen 2020 uveden pro tento a SO 843 společný zobecněný (neparametrizovaný) popis v rámci kapitoly 2.6.10.2. Zemní valy, odkazující na přímou svázanost s gabionovou zdí protihlukového valu SO 252. Řešení objektu (VAL09) je zřejmé v neměněném a pro obě verze DUR stejném výkresu C.5.3 Situace protihlukových opatření – díl 3 i C.3.3 Koordinační situace – díl 3. V dokumentaci EIA (EKOLA group, spol. s r.o., duben 2017), resp. její příloze - akustické studii (EKOLA group, spol. s r.o., únor 2017) objekt (VAL 12) definován výškou 6 m. V rámci akustické studie změn technického řešení záměru k DUR (EKOLA group spol. s r.o., srpen 2018) – podklad verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019, objekt (VAL 09) zohledněn v modelových výpočtech a definován výškou 6 m, a to v tabulce 3 na str. 23, s poznámkou, že valy byly oproti dokumentaci EIA sloučeny a upraveny dle požadavků dotčených obcí a jejich počet se nesnížil, celková délka je větší a místy je val navržen vyšší. Objekt byl již z hlediska podstatných informací součástí předložených podkladů DUR, v rámci revize dochází k upřesnění a doplnění podrobnějších informací. Z hlediska platnosti závěrů verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019 se nejedná o významnou úpravu podkladů.

SO 843 – objekt (Protihlukové valy levá strana) uveden ve výčtu řešených částí staveb v obou verzích Průvodních zpráv. V STZ v původní verzi DUR září 2018 objekt neuveden, v revidované verzi DUR květen 2020 uveden pro tento a SO 842 společný zobecněný (neparametrizovaný) popis v rámci kapitoly 2.6.10.2. Zemní valy, odkazující na přímou svázanost s gabionovou zdí protihlukového valu SO 251. Řešení objektu (VAL07) je zřejmé v neměněném a pro obě verze DUR stejném výkresu C.5.3 Situace protihlukových opatření – díl 3 i C.3.3 Koordinační situace – díl 3. V dokumentaci EIA (EKOLA group, spol. s r.o., duben 2017), resp. její přílohy - akustické studii (EKOLA group, spol. s r.o., únor 2017) objekt (VAL 10, 11) definován výškou 6 a 3 m. V rámci akustické studie změn technického řešení záměru k DUR (EKOLA group spol. s r.o., srpen 2018.) – podklad verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019, objekt (VAL 07) zohledněn v modelových výpočtech a definován výškou 6 m, a to v tabulce 3 na str. 23, s poznámkou, že valy byly oproti dokumentaci EIA sloučeny a upraveny dle požadavků dotčených obcí a jejich počet se nesnížil, celková délka je větší a místy je val navržen vyšší. Objekt byl již z hlediska podstatných informací součástí předložených podkladů DUR, v rámci revize dochází k upřesnění a doplnění podrobnějších informací. Z hlediska platnosti závěrů verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019 se nejedná o významnou úpravu podkladů.

8B Změna čísla objektů.

SO 453 na SO 454 – objekty SO 453 (Přeložka DOK Dial Telecom - MUK Uhříněves a v km 72,220 - 74,020) a SO 454 (Přeložka DOK Sitel - MUK Uhříněves) jsou pod oběma svými názvy shodně uvedeny ve výčtu řešených částí staveb v obou verzích Průvodních zpráv. V STZ v původní verzi DUR září 2018 i v revidované verzi DUR květen 2020 je objekt SO 453 i se shodným podrobným parametrizovaným popisem uveden v rámci kapitoly 2.6.5.4. Přeložky a dálkových optických a metalických kabelů. Pouze v STZ v původní verzi DUR září 2018 je objekt nazván Přeložka DOK Dial - MUK Uhříněves a v revidované verzi DUR květen 2020 je nazván Přeložka DOK Dial Telecom – MUK Uhříněves v km 72,220 - 74,020. Podobně objekt SO 454 je v STZ v původní verzi DUR září 2018 i v revidované verzi DUR květen 2020 se shodným podrobným parametrizovaným popisem uveden v rámci kapitoly 2.6.5.4. Přeložky a dálkových optických a metalických kabelů. Pouze v STZ v původní verzi DUR září 2018 je objekt nazván Přeložka DOK Sitel - MUK Uhříněves a v revidované verzi DUR květen 2020 je nazván Přeložka DOK Sitel Telecom - MUK Uhříněves. Je tedy zjevné, že v STZ v původní verzi DUR září 2018 došlo pouze k formálnímu uvedení stejného označení SO 453 pro dva různé objekty, které však byly jinak

správně textově nazvány i popsány. V dokumentaci EIA objekty v těchto podrobnostech nebyly řešeny. Z hlediska platnosti závěrů verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019 se nejedná o významnou úpravu podkladů.

SO 764 na SO 840 – objekt SO 764 (Protihlukový val mezi MUK Dubeč a lokalitou Nová Dubeč) ve výčtu řešených částí staveb v Průvodní zprávě ve verzi DUR květen 2020 přeškrtnut, objekt SO 840 (Zemní val u MUK Dubeč) uveden ve výčtu řešených částí staveb v obou verzích Průvodních zpráv. V STZ v původní verzi DUR září 2018 objekt SO 764 s parametrizovaným popisem uveden v kapitole 2.6.9.1 PHS a protihlukové stavební úpravy, SO 840 neuveden. V STZ v revidované verzi DUR květen 2020 objekt SO 764 neuveden a SO 840 s parametrizovaným popisem uveden v kapitole 2.6.10.2. Zemní valy (v STZ v původní verzi DUR září 2018 tato kapitola samostatně rozepsána nebyla).

Parametrizovaný popis je u obou stavebních objektů shodný, s výškou 10 m. Řešení objektu SO 840, resp. VAL01 je zřejmé v neměněném a pro obě verze DUR stejném výkresu C.3.3 Koordinační situace – díl 1, resp. C.5.3 Situace protihlukových opatření – díl 1. V těchto výkresech se SO 764 nevyskytuje. V rámci dokumentace EIA (EKOLA group, spol. s r.o., duben 2017), resp. jeho akustické studii (EKOLA group, spol. s r.o., únor 2017) se jedná o objekt VAL 01 v původním provedení, před již samostatně řešenou změnou MUK Dubeč. Z uvedeného je tedy zjevné, že v STZ v původní verzi DUR září 2018 došlo pouze k formálnímu přejmenování a přeskupení stejného objektu, který byl již v dalších podkladech v souladu s revidovanou verzí DUR. Dle vyjádření projektanta společnosti Ateliér projektování inženýrských staveb, s.r.o. ze dne 11. 3. 2021 byl popis SO 764 odstraněn z důvodu duplicity s SO 840.

8C Zrušené objekty.

SO 432.4 – objekt neuveden ve výčtu řešených částí staveb v žádné verzi Průvodních zpráv. V STZ v původní verzi DUR září 2018 ani v STZ v revidované verzi DUR květen 2020 objekt tohoto označení neuveden. Objekt odvolatelem uvedeného označení není ve výše zmiňovaných dokumentech dohledatelný, nebyl předmětem verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019, a nemůže mít tedy vliv ani na platnost v něm uvedených závěrů, což platí i pro jeho absenci v revidované verzi DUR květen 2020.

Výše uvedená zjištění korespondují i s vyjádřením projektanta záměru - Ateliéru projektování inženýrských staveb, s.r.o. ze dne 11. 3. 2021 (obdrženo jako jeden z podkladů od odvolacího orgánu) a MŽP vyžádaného e-mailového vyjádření ŘSD ze dne 15. 4. 2021, dle kterých byla DUR doplněna o kompletní dokladovou část, byly opraveny drobné formální nedostatky, které neměnily rozsah ani účel stavby a neměly vliv na již vydaná vyjádření, správní rozhodnutí a závazná stanoviska. Projektová dokumentace byla revidována pouze po formální stránce, rozsah ani řešení stavby se neměnilo.

Na základě výše uvedeného lze konstatovat, že poukazované úpravy nejsou významné a byly k nim dostatečné informace k dispozici v rámci původní verze DUR ze září 2018, která byla podkladem verifikačního závazného stanoviska EIA ze dne 24. 6. 2019. Toto stanovisko je tak nadále aktuální. Aktuálnost závazného stanoviska EIA č.j. MZP/2017/710/1992 ze dne 23.11.2017 není vázána na projektové dokumentace navazujících řízení a rovněž toto stanovisko je nadále aktuální.

Z výše uvedených důvodů nebyla shledána nezákonnost závazného stanoviska EIA ani verifikačního závazného stanoviska EIA.

9. Námitky odvolání o údajném negativním dotčení Přírodní památky Počernický rybník.

K těmto námitkám konstatuji, že uváděné vzdálenosti záměru od Přírodní památky Počernický rybník (dále také jen „PP“) lze považovat pouze za orientační vyjádření odstupu či vzdálenost od zdroje možných potenciálně významných vlivů – v daném případě zejména vlastní stavby 511. A to v souladu se Směrnicí EIA a ZPV, které umožňují posuzovat pouze významné vlivy záměru. Odvolatelem rozporovaná vzdálenost okolo 500 m od PP Počernického rybníku představuje přibližně místo, kde se navrhovaná nová komunikace SOKP 511 vychyluje ze stopy stávajícího Pražského okruhu – Štěrboholské spojky, a pokračuje do volné a nezastavěné krajiny. Orientační vyjádření lokalizace PP k tomuto místu je z pohledu výše uvedeného adekvátní. Přeměřování vzdáleností od dalších přímo či nepřímo souvisejících součástí záměru bez tohoto potenciálu, není z pohledu ZPV nezbytné provádět, byť lze upřesnění dle připomínek odvolatele považovat za vhodné.

Konstatování vzdálenosti záměru nicméně nebylo uplatněno ani jako jediné, ani jako hlavní kritérium nebo měřítko významnosti hodnocených vlivů. Tvrzení odvolatele, že pouze na základě tohoto údaje mohly být podstatné vlivy na tento přírodní prvek vyloučeny z posuzování, je prokazatelně nesprávné.

V případě hodnocení vlivu na krajinný ráz to dokládá právě odvolatelem citovaný závěr, poukazující na odstínění tohoto prvku (PP Počernický rybník) jednak konfigurací terénu, ale také vegetací, která lemuje železniční trať č. 011 Praha – Kolín. Odvolatelem poukazované napojení na ulici Českobrodskou, valy, retenční a dešťové usazovací nádrže v menší než udávané vzdálenosti, se nacházejí právě za touto bariérou vůči PP Počernický rybník. Část těchto zemních valů byla již navíc řešena v předcházejícím procesu EIA záměru „Pražský okruh - stavba 510 Satalice – Běchovice“, k němuž bylo vydáno souhlasné stanovisko EIA pod č.j.: 81109/ENV/15 dne 12. 4. 2016.

V případě hodnocení vlivu na povrchové a podzemní vody bylo v rámci dokumentace EIA (EKOLA group, spol. s r.o., duben 2017) a zejména pak v její podkladové studii Posouzení vlivu na vodní útvary (GEOoffice, s.r.o., listopad 2016) vycházeno z řešení záměru, jehož součástí byl odvodňovací systém stok se sestavou dešťových usazovacích nádrží (dále také jen „DUN“) a retenčních nádrží (dále také jen „RN“), zaústěných do přítoků Rokytky, resp. Počernického rybníka. Tento systém odvodnění, v podobě kaskády retenčních nádrží s regulovaným odtokem a usazovacích nádrží s filtry pro zachycení nerozpuštěných látek, byl v dokumentaci EIA dostatečně popsán a vyhodnocen z hlediska kvantity i kvality vod, bez jakékoliv účelové vazby na uváděnou vzdálenost od záměru. Rovněž byly v uvedených podkladech EIA popsány a vyhodnoceny úpravy vodotečí, v původní (pro proces EIA) i aktuální projektové dokumentaci (pro územní řízení) značených jako stavební objekty řady SO 32X. V rámci aktuální DUR záměru došlo k dílčím úpravám technického řešení v souvislosti s úpravou MUK Dubeč, nicméně hlavní koncepce systému (DUN s filtry + regulované RN) zůstala zachována a tvoří páteřní konstrukci opatření pro minimalizaci potenciálních vlivů záměru na dotčené vodní útvary, v důsledku pak i na PP Počernický rybník.

Ani z vlastní konstrukce měření vzdálenosti odvolatelem nevyplývá, že by posuzovaný záměr zasahoval do ochranného pásma PP Počernický rybník. Dle ustanovení § 37 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, je účelem tohoto ochranného pásma zabezpečit zvláště chráněné území před rušivými vlivy z okolí. Jedná se o jeden z praktických důsledků některé formy hodnocení vlivů na tento přírodní prvek, kdy vně ochranného pásma lze zpravidla předpokládat spíše nevýznamné vlivy. Odvolatelem rozporovanou vzdáleností zároveň nelze zpochybnit skutečnost, že zásadním úsekem Silničního okruhu kolem Prahy z hlediska vlivů na PP Počernický rybník je zejména stavba 510. V rámci dokumentace EIA záměru „Pražský okruh - stavba 510 Satalice – Běchovice“ (EKOLA group,

spol. s r.o., březen 2013) byly řešeny poukazované protihlukové stěny na mostě přes PP Počernický rybník i protihlukové valy v prostoru posuzované stavby 511.

Součástí dokumentace EIA ke stavbě 511 pak byla samostatná Hydrotechnická studie odtoku dešťových vod z mostu přes Počernický rybník a z MUK Českobrodská. Dle závěrů této studie současný odvodňovací systém ve stávajícím stavu funguje po hydraulické stránce dostatečně, neřeší však retardaci přímého odtoku do recipientu. Realizací vhodné retenční nádrže lze efektivně snížit četnost přímých odtoků vysokých špičkových hodnot, spolu s významným snížením hodnoty okamžitého odtoku. Dále lze od realizace RN očekávat významné zlepšení v transportu chloridů a nerozpuštěných látek. Řešení stavby 511 a jejího posouzení z hlediska vlivů na životní prostředí dle ZPV je tak z podstatných napadaných hledisek v souladu také s předchozím hodnocením vlivu stavby 510.

Odvolatel v odvolání namítaná absence hydrogeologického posouzení vlivu nemá v poukazovaných podkladech oporu. V rámci dokumentace EIA (EKOLA group, spol. s r.o., duben 2017) a zejména pak v její podkladové studii Posouzení vlivu na vodní útvary (GEOoffice, s.r.o., listopad 2016), byly poukazované zářezy řešeny v rámci objektu SO 110 MUK Dubeč s doporučením vybudování podélných drénů. Komplikované podmínky z hlediska hladiny podzemní vody byly u této části záměru (jako jediné) označeny hvězdičkou a vysvětlením, že hladinu podzemních vod zde nelze jednoznačně stanovit a z těchto důvodů je třeba ji specifikovat pro jednotlivé dílčí stavební objekty samostatně. Z tohoto důvodu také nebyly pro tento objekt počítány celkové odtoky a deprese, jako u dalších objektů, hodnocených z tohoto pohledu (tunely, MUK, další zářezy v rámci SO 101 a další). Součástí podkladové studie bylo také samostatné posouzení kumulativních vlivů staveb 511 a přeložky I/12 na povodňové průtoky na Říčanském potoce a na Rokytce, a to se závěrem, že předmětné komunikace mohou ovlivnit stávající povodňové průtoky pouze v řádu pouhých jednotek procent, a dále s tím, že snížení kulminačních průtoků zadržením vody v retenčním zařízení s regulovaným odtokem je nutno chápat také jako protipovodňové opatření. Již výše uvedený souhrn dokládá dostatečně, že se tímto vlivem dokumentace EIA zabývala, případné nejistoty byly dostatečně popsány a zohledněny spolu s absencí dostupných informací o životním prostředí a byly zohledněny zejména v podmínkách závazného stanoviska EIA č. 7, 9 a 29, na které tímto odkazují.

V rámci aktuální DUR je navržena úprava zelených ploch uvnitř ramp MUK Dubeč pro retenci a vsakování odtoku ze svahů náspů a zářezů jednotlivých větví a hlavní trasy. V případě zjištění nevhodných podmínek pro vsakování pak má být odtok z povrchových retencí odváděn drenážními pasy. Tento přístup respektuje požadavky vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, a dalších předpisů, kdy prvním krokem je přednostní vsakování srážkových, principiálně však i jinak vzniklých nekontaminovaných vod na povrchu terénu, druhým krokem je jejich zadržování a regulované odvádění do vod povrchových. Zároveň je projektová dokumentace pro účely územního řízení o umístění stavby v tomto ohledu řešena v obvyklých podrobnostech a s akceptovatelnou mírou nejistoty. Další upřesnění řešení a podmínek území lze dostatečně řešit v následujících stupních navazujících řízení, pro které je stanovisko EIA nadále platné. Případné významné změny tohoto řešení budou vyžadovat změnu vydaných rozhodnutí v rámci navazujících řízení a nové přezkoumání souladu s předmětem posouzení EIA (tedy i nutnost vydání dalšího verifikačního závazného stanoviska EIA).

Odvolatel v podaném odvolání v zásadě nijak nedokládá a nespecifikuje, na základě jaké metodiky a kritérií dospěl k závěru, že „Je přitom evidentní, že stavba 511 procházející těsně v blízkosti rybníka, bude mít na tuto přírodní památku zásadní negativní vliv“. Další tvrzení odvolatele, že: „Již v současnosti je evidován v rybníku vysoký počet uhynulých ryb a koncentrace ropných látek, neboť voda z mostu přes Počernický rybník je aktuálně odváděna do rybníka a Rokytky bez předchozích předčištění.“, rovněž není věrohodně doloženo. Plán péče o PP Počernický rybník na období 2010 až 2022 (dostupný na [20/22](http://www.praha-</p></div><div data-bbox=)

priroda.cz/chranena-priroda/zvlaste-chranena-uzemi/pocernicky-rybnik) v této souvislosti naopak uvádí: „S odstupem lze rovněž konstatovat, že i tak velká stavba jako přemostění rybníka dálničním obchvatem (dokončeno v roce 1993) nemá ve svém důsledku negativní dopad: po 15 letech od dokončení mostu zcela zregenerovala vegetace pod mostem a soustřeďuje se sem vodní ptactvo i další živočichové. Doprava na mostě nepůsobí rušivě jednak vzhledem k výšce mostu, jednak je hluk odstíněn nově vybudovanými postranními stěnami na mostě. V současné době je již dokončena i stavba železničního koridoru v těsném sousedství rybníka a neznamená tedy pro zvláště chráněné území ohrožení“.

Z výše uvedeného vyplývá, že tvrzení v podaných odvoláních nejsou dostatečně podložena a nelze jimi dovozované hodnocení významnosti vlivů adekvátně porovnávat se závěry provedeného hodnocení. Námitky odvolání proto přísluší zamítnout jako nedůvodné.

Z uvedených důvodů nebyla shledána nezákonnost nebo věcná nesprávnost závazného stanoviska EIA ani ověřujícího závazného stanoviska EIA, která by odůvodňovala jejich změnu, a proto přísluší předmětná stanoviska potvrdit podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu. Ve vazbě na závěry uvedené pod bodem 8. tohoto vyjádření přísluší konstatovat, že verifikační závazné stanovisko EIA vydané MŽP v souladu s ustanovením § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. dne 24. 6. 2019 pod č.j.: MZP/2018/710/3055 je stále aktuální, a tedy platné i pro finální verzi DUR v rozsahu jejího doplnění z května 2020.

K žádosti KU jako odvolacího správního orgánu, týkající se zhodnocení a splnění podmínek (konkrétně se jedná o podmínku 8, 9, 29 a 38) závazného stanoviska EIA, vydaného MŽP dne 23. 11. 2017 pod č.j.: MZP/2017/710/1992, v napadeném rozhodnutí o umístění stavby přísluší odkázat na vypořádání námitek podaných, odvolání pod bodem 6. K zahrnutí, vypořádání či odůvodňování nezahrnutí podmínek ze stanoviska EIA či verifikačního závazného stanoviska EIA je kompetentní příslušný stavební úřad vedoucí navazující řízení. Doložit, jakým způsobem došlo k naplnění zmíněných podmínek, tedy není v kompetenci MŽP podle zákona č. 100/2001 Sb.

Dospěl jsem proto k závěru, že námitky odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby, které směřují proti stanovisku EIA nebo proti verifikačnímu závaznému stanovisku EIA, nejsou důvodné. Jelikož na základě podaných námitek nebyly shledány žádné důvody pro změnu stanoviska EIA ani verifikačního závazného stanoviska EIA podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, přísluší tato stanoviska potvrdit podle cit. ustanovení správního řádu.

Ze všech výše uvedených důvodů jsem proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto závazného stanoviska.

Mgr. Richard Brabec
ministr životního prostředí

Rozdělovník

Toto závazné stanovisko obdrží:

- 1. Krajský úřad Jihočeského kraje**
odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu
k sp. zn. KUJCK 29568/2021
U Zimního stadionu 1952/2
370 76 České Budějovice

- 2. MŽP, odbor posuzování vlivů na ŽP a IP (710)**
zde